

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Præcedens Lyrani expositio refellitur, & communis statuitur. Sectio XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

vocem ipsius Paschasij, quæ ex cornibus altaris aurei audita dicitur: quoniam Paschasius vnus erat de collegio Cardinalium Ecclesiæ Romanæ, vbi Laurentiū Papam acclamauit. Quatuor Angelos volunt esse Symmachum Papam Laurentium Antipapam, Anastasium Imperatorem infectū hæresi Eurychetis, & Theodoricū Regem Italiæ Arianū: tunc aiunt hos quatuor Angelos ligatos aliquanto tēpore fuisse in flumine magno Euphrate, id est, in imperio Romano, quod Euphrati flumini cōparatur, quod vnum sit ex quatuor orbis imperij: quemadmodū Euphrates vnus est ex quatuor terrestris paradisi fluminibus: ligatos, inquam, id est, impeditos, & cohibitos ab Ecclesiā persequenda, deinde solutos, vt Ecclesiā perturbaret, Symmachū quidē, & Laurentium de summo pontificatu contendētes, Anastasiū verd, & Theodoricū pro sua quæque secta, & hæresi depugnantes. Facile verd fuit eos soluere, quia parati erant in horā, diē, mensem, & annum, id est, omni tēpore prōptissimi ad occidendā tertiam partem hominum, id est, magnā Catholicorum partem, quoniam quamplurimi seditionibus, & factionibus concitatis vtrinque fuerunt interfecti: imo Theodoricus vniuersæ Italiæ interitum minabatur, nisi Anastasius Ecclesiā Arianis Episcop. Sacerdotibus restitueret, vt paulō superius docuimus. Quoniam autem omnes prouinciæ subiectæ Anastasio, & Theod. pro suo quæque principe decertabant, & Ecclesiā propter schisma in factiones diuisa dissidebat: idcirco infinita eorum multitudo per equites vicies millies dena millia posito num. certo pro incerto, vt aiunt exprimitur.

II.

Ad hæc, equites habebant loricas igneas, propter ardorem nocendi: hyacinthinas, id est, caelestis coloris, propter apparentem zelum religionis, & fidei, denique sulphureas, propter sordiditatem, ac turpitudinem vitæ: quæ expositio placuit D. Antonino: aut certē, vt vult Petrus Aureolus, Symmachus, & Laurentius habebant loricas hyacinthinas propter hypocrisis, & simulationem sanctitatis: Theodoricus igneas propter hæresim Arianam: Anastasius sulphureas propter Eurychianum errorem. Equorum capita tanquam leonum erant, propter summam crudelitatem: de ore eorum procedebat ignis, videlicet æmulationis inter Symmachum, & Laurentium fumus iræ, & superbiæ, & sulphur hæresis inter Theodoricum, & Anastasium. Habebant equi potestatem in ore, & caudis, quoniam tam inter Symmachum, & Laurentium, quàm inter Anastasium, & Theodoricū res non solum ore, id est, disputationibus, & minis, sed etiam caudis, id est, occultis fraudibus, & simulationibus agebatur. Desinebant autem caudæ in capita serpentium propter calliditatem, & astutiam persequendi modis omnibus rem Catholicam. Denique cum subiungitur: *Ceteri homines, qui non sunt occisi in his plagis, &c.* Existimant Lyranus, & D. Antoninus tangi obiter magnam quandam paganorum cædem, quæ tempore Theodoricī facta est, Saxonibus videlicet in bello aduersus Thuringos dimicantibus: vbi vtrinque magna edita strage, quamplurimi paganorum, qui simulachra deorum impie adorabant, miserimè & corpore, & animo perierunt. Hæc ad mentem horum Doctorum dicta sunt.

Præcedens Lyranī expositio refellitur, & communis statuitur.

SECTIO XII.

Quamquam commemorata Lyranī expositio quibusdam aliis placuerit, nobis certè minime probatur. Primum, quia ex quatuor illis Angelis ligatis in Euphrate, atque adeo proculdubio malis (alias enim non tanquam victi, & veluti in carcerem detrusi describerentur) vnum facit Symmachum optimis, & suauissi-

suauissimis moribus Pontificem, ab omnique seditione, & crudelitate alienum, qui non ambitiosè, & arroganter, vt Laurentius, Pontificatum ambiebat, sed pro veritate suæ electionis sanctissimè depugnabat: deinde, quia alienum videtur Euphratem Mesopotamiæ fluiuium Romanam interpretari imperium, eo quòd vnum sit ex quatuor imperiis, quemadmodum ille vnum est ex quatuor terrestribus paradisi fluminibus: nam si ita esset, nullo mysterio Ioannes Euphratem potius, quàm Tygrim, Geon, aut Phison posuisset. Ad hæc quamuis illud schisma seditionis fuerit, cum tamen non totam Italiam occupauerit, quin potius Romæ tantùm præcipuè viguerit, non erat, cur Ioanni duæ myriades myriadam, id est, ducenti milliones equestribus exercitus in faciem educti, & expediti apparuerint. Frustrà verò ad cogendum tantum exercitum commemorantur Anastasij Imperatoris, & Regis Theodorici similitudines, cum nulla inter eos bella mouerentur, nec vnquam vnus aduersus alterum conscripti milites legerentur: imò Theodoricus sola comminatione Anastasium ad restituendas Ecclesias Episcopis, & Presbyteris Arianis compulerit. Denique non video, qua consecutione Ioannes ab schismate Laurentij ad Saxonum, & Thuringorum certamina, vt volunt nominati auctores, nullo narrationis nexu, nullo rerum gestarum ordine transferat, eum tamen ipsa visionis series, & narrationis contextus, manifestè ostendat, id quod hac postrema capitis parte commemoratur, ad præcedentem quatuor Angelorum, & innumeri illius equitatus visionem pertinere.

Existimamus igitur cum communi sententia, quam sequuntur Beda, Richardus de S. Viç. Andreas Cæsariensis, Rupertus, Arethas, Haymo, Pannonius, & alij, hanc visionem ad extrema mundi tempora esse referendam: quòd verò præcedere debeat tempus Antich. ex eo quidam conantur ostendere, quòd in fine capitis duæ partes impiorum, quæ superesse debent, describuntur adorare simulachra aurea, argentea, lapidea, lignea: cum tamen Daniel cap. 11. dicat Antichrist. omnia idola euerfurum illis verbis: *Deum patrum suorum non reputabit, & erit in concupiscentia* feminarum, nec quenuam Deorum curabit, quia aduersum vniversa consurget. Quare 6. Angelus, qui tuba cecinit, præcipuus quidam est Dæmon iuxta ea, quæ initio visionis 7. Angelorum supposuimus. Audita est vox vna ex quatuor cornibus altaris aurei, nimirum egressa ab ipso Dei conspectu, qui in cælo tanquam in templo residens ante se altare quoddam aureum habere describitur, in quo ei supremæ adorationis thymiamata à beatis illis mentibus offerantur, ducta similitudine à templo Salomonis, in quo erat altare thymiamatis aureum, in quo odores incedebantur. Sic enim etià Paulus Hebr. 9. in cælo posuit Sancta sanctorum, quæ Christus tanquam verus Pontifex maximus semel per suum sanguinem ingressus nobis aperuit, ducta similitudine à tabernaculo Mosaico. Hac voce præcipiebatur prædicto sexto Angelo, vt solueret quatuor Angelos, qui ligati erant in flumine magno Euphrate, quos plerique, vt refert Andreas Cæsariensis, existimantur esse Michaëlem, Gabrielem, Uriëlem, & Raphaëlem: quam ipse opinionem non approbat, affirmans esse pessimos Dæmones, scilicetque ex eo ostenditur, quia non est, cur boni Angeli aliquo in loco vincti teneantur. Quocirca merito ferè omnes Doctores interpretantur vniuersitatem Dæmonum quaterario numero, qui quatuor orbis partes cõplectitur, cõprehensam, ligatam in Euphrate, id est, in cõgregatione impiorum, quæ per Euphratem Babylonis, id est, confusionis fluiuium exprimitur, qui solui dicuntur extremis temporibus, quia tunc ex Dei, qui eos modò ligatos tenet, promissione multum poterunt, & veluti è carcere exeutes, atque in rem Catholicam debacchantes, liberè volitabunt, & Ecclesiam vniuersam modis omnibus diruebunt. Nihilominus

II.
Beda.
Rich. Viç.
Andr. Cæs.
Rupert.
Arethas.
Haymo.
Pann.
alii. Antich.
extrema
mundi tem-
pora.
Dan. 11. 37.

Hebr. 9.

And. Cæs.

Franc. Rib.

Tobia 8.

non displicet Francisci Riberae sententia in comment. huius loci existimantis, quod hic dicitur, quatuor Angelos, id est, Dæmones ligatos esse in Euphrate, ita ut verba sonant, accipiendum, cum id nihil absurdi contineat, quemadmodum Tobia 8. legimus Raphaëlem apprehendisse Dæmonium Asmodæum, illudque in deserto superioris Aegypti religasse. Eodem igitur modo verisimile est quatuor quosdam præcipuos Dæmones religatos esse in flumine Euphrate: in eo autem potius, quam in quolibet alio flumine, quia Euphrates fluuius est Babylonis, quæ propter significationem confusionis ciuitas dicitur, impiorum habitationi Dæmonum accommodata.

III.

Hi igitur quatuor Satanæ Angeli soluendi sunt in fine mundi, maximumque Dæmonum inferiorum supra reprobos, quæ super equos infidentium exercitum collecturi ad bellum Ecclesiæ indicendum, qui exercitus propter potentiam equestris, propter multitudinem autem propemodum infinitam ducentorum millionum describitur: vnde non mirum, si tertia pars hominum ab eo dicatur occidenda, quæ tertiã partem non hominum in vniuersum, sed impiorum duntaxat esse probabile quidam existimant, in quos nimirum Deus eorum Dæmonum, & reproborum ministerio animaduertet. Etenim hoc ipso c. in 5. Angelo locustæ etiam solùm nocuisse dicuntur hominibus, qui signum Dei in frontibus suis non habebant: & confirmari adhuc potest ea sententia, quia hæc tertia pars est hominum in vniuersum, cum duæ reliquæ partes dicantur in impietate sua, & idololatria permãsuræ, sanè post illam interfectionem nulli iusti remanerent, qui fidem, & religionem tuerentur. Eorum verò equitum terror, quem omnibus iniicient, simul etiã in rebus gerendis celeritas in loriceis igneis declaratur: in hyacinthinis verò, id est, caelestis coloris simulatus veræ religionis cultus: denique in sulphureis scditas, & turpitudine morum, simul etiam inferni cruciatus, qui ipsos, & eorum sectatores manent, iuxta illud Psal. 10. Ignis, & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum. Equi sunt ipsi impij, supra quos Dæmones equitabunt sicut & Christus super Apostolos equitare dicitur Abacuch 3. Qui ascendis super equos tuos, & quadriga tua saluatio. Horum igitur equorum capita tanquam leonum visa sunt propter summam crudelitatem, quæ in omne genus hominum grassabuntur: caudæ verò in capita serpentium desinunt: quia vbi finis videbitur eorum crudelitati impositus, inde rursus noua mala replicabuntur. Itaque caudæ, id est, fines malorum capita erunt, id est, initia futurorum, quæ quoniã cum omnium, præcipue verò schismatum, hæresum, & idololatriæ veneno coniuncta erunt, idcirco tanquam serpentium apparuerunt: atque ex his iam sit perspicuum, quomodo horum equorum potestas in ore, & caudis posita memoratur. Denique reliquæ duæ partes impiorum, quæ supererunt (tertia enim, ut diximus, occidetur) in sua impietate persistent, neque pœnitentiam agent, sed adorabunt omnis generis Dæmonia, & ea omnia simulachra, quæ à Ioanne commemorantur.

Cur loriceæ equitum hyacinthinæ describantur?

Et qui sedebant super eos, habebant loriceas igneas, & hyacinthinas, & sulphureas

SECTIO V.

V M loriceæ equitum, id est, Dæmonum, & reproborum igneæ, & sulphureæ apparuerunt, in promptu est rationem afferre, ut ex his, quæ diximus, perspicuum relinquitur. Illud solùm merito aliquis querat, cur etiã hyacinthinæ describantur? videbitur enim hyacinthi caelestis species, & pulchritudo minime in Dæmonum armaturam conuenire. Sciendum est igitur hyacinthum & florem, & gemmam esse de gemma

Hyacinthus
flos & gemma est.